

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 90**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

465b.
467

Falun. Midsommardagen

Älskade.

Tu får ett kort brev idag
jag har just uttett begn att
skrifva, i morgon tänker
jag att jag skrifver ett riktigt
brev med blyerts. Jag går nu
här och söker finna igen
mig själf, komma in i de
gamla gängorna. Det går
hanske. Till i morgon.

Älskade välsignade barn
jag ser alltså ditt bleka

ansikte och dina ögon som
du stod nere vid stationen
och jag tycker mycket om att
minnas dig så, jag sitter och
tänker på att det varit en
stor njutning att få vara sam-
man med dig ett halft år
i sträcka, jag är litet and på
resclifvet som alltid är så-
dant att det slår krocken för
väskapsen, men en rättfär-
dig faller ju reson och står
åter upp och så gör också
kärleken. Jag ville väl
sjä så att jag vore bättre
att resa med, kanske jag

så småningom blir det.

Det är så att jag skulle tacka
dig för tusen saker, jag är
rörd öfver så mycket som jag
tänker på, det har varit så
mångfaldiga gånger som du
 varit kärleksfull i småsaker,
för att ej tala om att jag näst
ej kunnat göra hela delena
ärorika resa utan dig. Och
många gånger har du näst
öfvervunnit trötthet och
fukta för min skull och
ständigt har du näst tänka
och vaka. Ja jag har nog
skäl att vara tacksam mot

dig. Och mest af allt
är jag tacksam för att du
var så ledsen då jag for. Det
tycker jag mycket om.

Jag vet g. om du känner
som jag, men jag tycker
att om vi så hopsmälta
att det är fullt oöfjligt förstå
att du g. hör till mina allra-
närmaste. Jag tycker nog det
är lustigt att tacka dig för något
du gjort för mig, jag är rädd för
att det är något som alldeles faller
sig naturligt och nödvändigt. Jag
är nog mycket förvand.

I alla fall får jag nu försöka
lepva utan dig, lepva i minnet
af dig. (Ett litet väntar på mig)

Förmodligen
om g. vad du jag känner utaf dig
Du sedan